qui ꝓlō suo suspirāte ad ollas carnū
ꝙsuetas dedit gem morē vaste soluta
dmīs carnes ihabūdancia ī deserto
Sed cū vires prustinas ī sequit.
repauerit redeant ad feliciorē
cōsuetudinē suā. q̄ famulos dei tanto
amplꝰ decet. q̄to mīus indigent. ne
abi eos voluptas teneat cū vegeta
tos quos necessitas leuauerat ī fines.
Due sūt abusiones q̄ interdū repiū
ī illis in quibz recreacōes misericordie
pendūtur. Una q̄ ꝓ sufficiente recrea
cionē nō sciale redeunt ad quentum
cōtra quā ponit̄ istud mandatū. Al
a q̄ felices est mār alios qui diutes
fuerūt quibz ut eis videt talia sciali
pendūt. ꝙtra quā ponit̄ sequens
mandatū scilicet illos estimet ⁊c.

De sequēdo quenū et de rplēsioīb
cēa subtrahētes se a eo Capitulum

Et noīd cēa studiū sequntum.
q̄d hic dicit. Videm q̄ natura
ad hoc quolibz āno rep̄at vires m
tre nascentibz ut resumptis viribus
ferāt fructū q̄ suetū. sic ad hoc dat
āuona copiosiq̄ equo. ut fortior effe
melꝰ ꝑ acat dietā suā. Ite ad hoc dau
sit deꝰ tempꝰ quietis scilicet noctem
et tēpus laboris scilicet die ut somno
refectis artubꝰ ī nocte de die creat
homo ad opꝰ suū. Sic et ꝓ hui dei repa
tis viribꝰ ꝑ recreacōes tenent redire
ad labores q̄ suetos cōuentꝰ. et hoc ē
dū diligere ex toto viribꝰ sicut pa
ret. Deut. vj. cū scilicet ex eis amore
ī eis huiusmōi impēdim vires nostras.
Hūc igr̄ dicat vir sūs. si cū vires p̄
tinas repauerit redeat ad feliciorē
cōsuetudinē suā. scilicet ad vitam cō
uentualē. mō q̄ sueto q̄sequēto ch̄o
refōuū. ca plin scholas collacones
et alia facēda que solent a quētua.
exerci. Et vide q̄ta mala solet puen
re inde illis qui se subtrahūt a sēto
quentū. Unū ꝙ refrigeracio est.
vñ bndg cuidā monacho tēptato
de solutudīe dixit. Carbo ardēs cū a
lijs arctatus separatus acto refrigescit
ymo cito ⁊ nigrescit ⁊ reddit fumū. Sic
ecā tuo ardens claret cū alijs. segre
gatꝰ hoc eadem tēret. Item machus
segregatꝰ a cōuentu sciali refugesc
at a feruore ī corde ⁊ denigrat q̄ues
cedē ⁊ reddit fumū male fame. Il
ud est dignacio regis eterni. His eū
q̄ gr̄acio sua quasi quidā erat q̄tꝰ dū
iuxta illud cāī. dī. Terribilis est ut
castrorū acies ordinata. Solet aut
multū dignari reges q̄ tra suos q̄
nō sequūt erātū suū. Quō igr̄ tu
nō indignabit rex regū et dūs do
minanciū q̄ tra tales. Indignabit
siquidē ⁊ nō modicū. Ideo ī huiusmōi
figura dd indignatꝰ cōtra mypho
seth. licet claudū dirit ei. ij. Reg.
xix. quare ī venisti mecū mypho
seth scilicet cū alijs qui erāt mecum
ī exercitu meo. Et abstulit ei medie
tatē possessionū suaꝝ sed in morem
pūpū qui punire solet a suo exer
citu remanentes. Aliud est piculum
latronū. Solet eū pegrinꝰ q̄ seyās
se a sociis sciali tacere in latrones.
Ideo pegrinꝰ pgentes romā. cum
ciuitate ꝑ trās guerraꝝ solet ex
petere magnā sodalitatē ⁊ illā ꝓpue
m qua ptās. ul' alīqs magnꝰ est con
ducens cos. Ita et religiosꝰ debet se
semp iūgere multitudini cōuentus.
ꝓpue cū dūs sit ꝙ eo tyr in bona
cōgregacione. Zacha. viij. In dieb'
illis apphendent fimbriā vir iudei
dicētes. ibimꝰ vobiscū. audiuimus
enī q̄m dūs vobiscū est. Aliud est no
ta infidelitatis. Cū eī dūs mittat
religiosos tam q̄ operarios ī vineā sua
laboraturos. q̄ bonꝰ hꝰ. quō ꝑ se ex
cusare ab infidelitate ille operarius reli
giosꝰ. scilicet qui vult comedē omia
bona q̄ intrāt. nō ī instituto. nō
ī mane. nō ī cena. nō cū extraneis.
nō cū fratribz hospitibz et michi sufti
nere laborē ī quentu. Sicut dicit
vespitilio q̄ dicit bibe oleū lampa
darū in ecclia ⁊ michi laborat ī can
tando. Ideo dicit Job ij. econtrario. Si

bona suscepimꝰ de manu dī. mala aut
quare nō sustinebimus ut scilicet simus
ꝓnapes laboris sicut ⁊ ꝙsolacionis. Aliud est errorib iniū. Duos eū segrīa
m a grege de facit vadit ꝑ multa iuua.
Hic ⁊ ista ꝑ multis dissoluciones et ir
religiositates et ꝙsolencias. i. pec. ij.
Sicut oues errātes scilicet qui nō era
tis ī oulle ecclie. Aliud est expulsio a
portu celesti. Sicut eū solet accidere
pegrino stulto eūti ultra mare. q̄ ap
licans ad aliq̄ portū solet egredi ad
tram causa alicuiꝰ recreacionis ⁊ ūteri
flante vēto aliꝰ ꝓfiscit ad portum
optatū ⁊ ipe remanet ī litore. Ideo d.
eccliast de discipulis dī si de sapiētib'
Matth viij. Ascendente ihū ī nauicula
ꝙsuti sūt eū discipli nolētes scilicet ī
litore remanere. Patet er hijs q̄ me
rit isti ser mala scilicet refrigeracio
ne caritatis ⁊ hoc quo ad se. Indigna
cionē regis eterni. ⁊ hoc quo ad dū.
piculū latronū. et hoc quo ad hostes.
Notā infideliū. ⁊ hoc quo ad soos
tuū errores. ⁊ hꝰ quo ad viā erreūcia
portꝰ. et hꝰ quo ad patriā. Ite nōdū q̄
vita quentualis hꝰ ser ꝓgressuas q̄s
multū debēt diligere ihū dei. prima est
ī meliori occupacōe. Tertia quentū ei
freq̄ns occupāt aliqui ī aliquib' mimꝰ
bonis. In quētu vo est q̄ti mia otti
pacio ī aliquo bono. Et de hꝰ valde cu
randū vno loco. vñ Theo. Semp ali
q̄ boni op̄is facito ⁊c. Sed ī maiori
securitate. securior est eū quib ab hoste
suo aū est inī soios q̄ est ext̄. Et ideo
dayn nō infecat fratrē suū q̄n erat ī
domo cū pēe ⁊ suis. sz eductū in agro
sicut habet Gen viij. Terra est ī ma
ioꝝ ordinacōe. qua eū magis ordiate
fuit ī quentu. In aut fidelibz omibus
curandū est de huiusmōi ordiacōe secdm
illud apli. 2. Chorin. xiij. qua secdū
ordinē fiant ī nob'. q̄tomagis illis qui
vuult ī ordine. et ordinē sūt professi.
Octa est ī maiori ūtate. q̄d eū fit in
quētu fit secdm motū alienū cum mō.
hoc signū trahit ad hoc illud ad illd'

illud. ⁊ sic de singulis. Ord aū fit nō secdm
propriam volūtatē sz altius virtuosiq̄ est.
Seneca. Hoc solū virtuti adiacas q̄d ꝑpe
volūtatē subtraxeris. Octa est ī maioꝝ
uniformitate. Octa eū quētual' est uni
formis sicut moty celestiū. Homi aū vir
debēt se libent' ꝙformare celestibz et ideo
dicūtur fregē in scīptum celi. Et valet
eis multū uniformitas hꝰ vite q̄ vale
tis tubacionē mducat ⁊ corpis et aie.
uniformitas ū quietē ⁊ pacem pbēt.
In pace ī idipm dormiā ⁊ requiescam.
hoc est ꝙ hoc q̄d est ī xpm id est idem sit
vnū. dormiā ī pace ⁊ quiete. Terra est
ī occasione maioꝝ hūlitatis. secdm illo
eū singl'aritatis ī bono hz occasionem
illā superbie de qua dicit pharizeus. Luc
xviij. Non sū sicut ceti homīes ⁊c. In isoe
tate vō cum michi faciat quis q̄ q̄d a
hꝰ nō est occasio huiꝰ superbie. Quid aū
magis cauendū vno sēo q̄ superbia.
Thobie iij. Superbia ī tuo sensu id est
mente nūq̄ dnāri ꝑmittas. In tpe ei
tuo sumpsit ois pdicio. Hic igr̄ patz
q̄ te ꝓgratie sit vita quentualis. Ite
ꝙsideranduꝫ q̄ quentū sic ggregacois
ꝑ sequit' ille magnus abbas cui seq̄
pfessionē ⁊ obediencia tres q̄tuaūq̄
pauci sūt ibi iuxta illud. Matth xviij.
ubi cū sūt duo ul' tres ggregati in
nōie meo ī medio eoꝝ sum. Ite sdm re
gulā ewāgelij quētuq̄ humiliores sūt
et mīores apparent. maiores st apud
dū. Isti vo sunt qui solēt melius sequi cō
uentū. Ite in hmōi quētu fregē fit pi
tancia grāz et ꝙsolacionū spūtualiū.
vñ apli ggregati accipiebant spm
scm. Ite ibi dat bndictionē nō ebdō
darius ul' abbas ul' epc. sz maior hijs
videlicet sūmꝰ pontifex dei pōs. Illuc
id est ī quētu ubi fratres habitant in
unū mādauit dūs bndictionē ut ul'
lus subtrahat se ab isto quentu. Hebr
x. Non deserentes collectionē nram sa
licet sanctē usū' collectam sdm glosa.
Ite subtrahētes se solent ꝙfunter dampn
ficiuntur. Haul recedēs a cuneo applaz
amittebat grām ꝓphetalē. Pmo. Reg.